

нациות תלונות הציבור על שופטים

**לשכת הנציב אורי שהם
שופט בית המשפט העליון (בdimos)**

י"ח אדר, תשפ"א
2021 מץ,
מספרנו : 21/99/עניני משפחה תל אביב
אישי-סודי-למכותב בלבד

עמותת "הורות משוחפת = טובת הילד"
באמצעות יוזר העמותה מר גיא רוה

כב' השופט שמואל בר יוסף
בתיק 18-04-27595 בבית המשפט לעניני משפחה בתל אביב-יפו

תלונה שהתקבלה בלשכתנו ביום 3.2.21

המתלוננת :

הNILON :

בעניין :

הchlorate

תמצית התלונה

1. המתלוננת מלינה על כך, שלמרות שבהחלטה כב' השופט שמואל בר יוסף, מיום 8.3.20 נקבע כי פסק הדין שניית בתיק שכורתה יותר לפרסום, בנוסח שיואר על ידי בית המשפט בהחלטה נפרדת, פסק הדין לא פורסם עד היום.

תגובת השופט

2. בתגובהו לתלונה מסר השופט, כי פסק הדין בתיק ניתן ביום 26.2.20, וביום 1.3.20 הגיעו התובע בקשה לפרסום פסק הדין. ביום 6.3.20 הוגשה הסכמת הצדדים שכנגד לפרסום, וביום 8.3.20 ניתנה ההחלטה המתירה את פרסום פסק הדין, בנוסח שיואר על ידי בית המשפט בהחלטה נפרדת. לדברי השופט, עם מתן ההחלטה, הוכן נוסח לפרסום של פסק הדין, אך בעותנש נשכח מבית המשפט לחתום על הנוסח האמור. השופט הטיעים, כי המתלוננט אינה צד בתיק, וכי איש מהצדדים לתקן לא הלין על העיכוב בחתימת הנוסח לפרסום. כן הדגיש, כי מלאכתו של שופט היא בגדיר ההליך השיפוטי, ומגיעה לשיאמה עם חתימת פסק הדין, וכי שופט אינו עוסק ואיןו אמור לעסוק בפרסום פסקי דין. לדבריו, "במקרה דנן, בו הantine ההליך בדלותים סגורות, ההיתר שניתן לפרסם את פסק הדין, כשמו כן הוא – היתר. החפש בכך יעשה בהיתר שימוש".

מסקנות והחלטה

3. על חשיבות פרסום פסקי דין של בית המשפט לענייני משפה עמד בבית המשפט המחויז ב חיפה (כב' השופט אספרנצה אלון) בפסק דין שניית לאחרונה (רמ"ש 20-01-53787 ד.ב.ש נ' ע.ג. (15.12.20). כפי שנאמר בפסק הדין –

"על אף שביהם"ש מוסמך לפרסם את החלטותיו ופסקי הדין בענייני משפה, הלכה למעשה היא כי בגיןו לתחומי משפט אחרים, חלק ניכר מפסיקת בתיה המשפט לענייני משפה ובמיוחד של הערכאות הדיונית, איןנו מפוזר. משכך, תחום דין המשפה נמצא בחשכה יחסית לשאר התחומים הנדרנים בבתי המשפט בישראל".

4. כפי שנאמר בפסק הדין, גם החוק עמד על חשיבות פרסום של פסקי דין בענייני משפה בהצעת חוק בתיה המשפט (תיקון - פרסום פסיקה בענייני משפה), התשע"ד-2014. על פי הצעת החוק, על אף האמור בסעיף 70(א) לחוק בתיה המשפט, "החלטות ופסקי דין בענייני משפה, כמשמעותם בחוק בית המשפט לענייני משפה, התשנ"ה-1995, יפורסמו תוך השמטה פרטיהם המזהים של בעלי הדין". בדברי ההסביר להצעה נאמר כך :

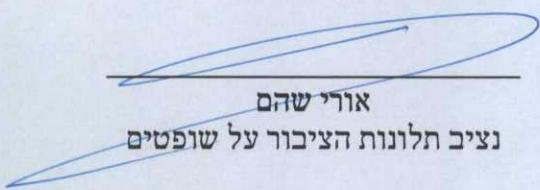
"... מרבית פסקי הדין בענייני משפה (למעט מספר מצומצם ביותר) אינם מתרוסמים ולא מובאים לידיעת הציבור. היעדר הפרסום פוגע פגיעה קשה בבעלי הדין, בסוכני המשפט, ובשיטת המשפט כולה. ראשית, שופטים ועורכי דין תלויים בפסקה המתפרסת על מנת לבצע מלאכתם>Namaה. פסיקת הערכאות השונות בענייני משפה משמשת ללימוד הסוגיות המשפטיות, להשוואה, להכנת טיעונים ולכטיבת פסקי דין, והיא מהוועאת ליבת הידע המשפטי. יתרה מכך, בשיטה משפטית המבוססת על תקדים מנהים ומחייבים - כגון זו הנוגת בישראל, פרסום הפסקה חינוי לתקודתה התקין של מערכת המשפט ולהצלחתה, ביצירת מערכן כללים משפטיים Kohreneti ונגיש. כך בכל תחום משפטי וכך כמובן גם בענייני משפה ומעמד איש. כמו כן, היעדר הפרסום מקשה על ביצוע מחקר והערכה מצד אקדמאים ובכך מסוכלים תהליכי חשوبים של זהוי מגמות בפסקה ופיתוח וחידוד דוקטריניות משפטיות בתחום דין המשפה. למעשה, עקב המדיניות הנוגעת ביום, הפסקה בדייני משפה הרלוונטי לכל האוכלוסייה בישראל, אינה חשופה לביקורת ציבורית וקדמית לגיטימית....
לאור האמור, ראוי שכל פסקי דין בענייני המשפט והמעמד האישי יפורסם ויהיו נגישים לציבור. הפרסום יהלום את עקרון פומביות ההליך, שהוא עקרון חשוב, ואמצאי מרכזי להבטחת משפט הוגן וחסר פניות... עוד מוצע, כי השר יקבע בתקנות את הפרטיהם המזהים שיש להשמית בטרם פרסום הפסקה...".

5. מסקנת בית המשפט המחויז באותו מקרה הייתה, כי "פרסום החלטות ופסקי דין בדייני משפה הינו עניין חשוב **בשלצמו**, בעל תכלית עצמאית, וזאת ללא כל תלות וקשר מחייב בחשיבותה המשפטית או הציבורית של ההחלטה או פסק הדין עצמו. היעדר המשפטית המתהווה בפסקותיו של בית המשפט, הינו ידע חברתי כלליל ולא של מאן דה הוא פרטי. הנגשתו מאפשרת לציבור המתדיינים ולכפי כוחם ללמידה עמוק מעצבים משפטיים, לנתחם, ולעשות בהם שימוש

... בנוסף, ככל שהוא ידוע המונגע לצורך ולבוכני המשפט יהיה רחכ יותר, כך תתקבלנה תמונה מציאותית ונכונה יותר לגבי המצב המשפטי הנוכחי בישראל, וזאת בניגוד להורתה מצב בו פסקי הדין והחלטות של בית המשפט ישמרו סמוים מן העין. עיקרונות פרטום הדיוון באופן רחב ומלא מאפשר את פיתוח המשפט, המותנה בבדיקה אקדמית מקצועית, המסוגלת לנתח את הפסיקה, להצביע על כשליה, חזקותיה ותוצאותיה, ביקורת שיש בה כדי לשמש תמרין לשינוי חקיקה ולשינוי מדיניות, שינוי קביעת הלכות משפטיות קיימות, וקביעת הלכות משפטיות חדשות" (הדגשה במקור – א.ש.).

6. ומכאן לעניינו. כפי שנאמר לעיל, פרסום פסקי דין בענייני משפחה הוא בעל חשיבות ציבורית החורגת מן הצדדים הישירים לתיק. לפיכך, הנני סבור כי במצב השופט כי פסק הדין בתיק ראוי לפרסום, ולאחר שהכין נוסח לפרסום שהושמטו ממן הפרטים המזהים, היה עליו לחתום על הנוסח לפרסום ללא שהוא, וזאת אף ללא בקשה מטעם מי מבני הדין.

7. בהערה, כאמור בסעיף 6 לעיל, מוצחה בירור התלונה.

オリ שם
נציג תלונות הציבור על שופטים

העתק: המתלוננת באמצעות יו"ר העמותה מר גיא רוה
 כב' השופט שמואל בר יוסף, בית המשפט לענייני משפחה, תל אביב-יפו
 כב' השופטת מירה דהן, סגנית נשיא, בית המשפט לענייני משפחה, תל אביב-יפו
 כב' הנשיא צחי עוזיאל, בית משפט השלום תל אביב - יפו
 כב' הנשיאה אסתר חיון, בית המשפט העליון
 מר בני גנץ, שר המשפטים
 כב' הנשיא יגאל מרדזל, מנהל בתי המשפט